

[Knud Kristensen.]

For nogen Tid siden, altsaa i Dag, hævdede den højtærede Statsminister, at det var mig, der havde startet den, og det var over for dette, jeg sagde: nej, det er ikke mig, der har startet den, det er ikke mig, der er begyndt at rippe op i dette. Det var Udenrigsministeren, der fremsatte en Udtalelse til „Social-Demokraten“, en Udtalelse, som berørte os meget pinligt, som kunde kaste et baade Latterlighedens og Tvetydighedens Skær over dette Ministerium og dets Politik. Det kunde jeg ikke lade sidde paa mig. Dernæst siger den højtærede Statsminister, hvad der er fuldkommen urigtigt, at det eneste, Udenrigsministeren har gjort, er, at han har givet den faktiske Oplysning, at en bestemt Udtalelse ikke fandtes i hans første Udkast. Men det er kun en Trediedel deraf. Det andet er, at han har givet det Udseende af, at han kom til Det udenrigspolitiske Nævn med en Række Ønsker, som de enkelte Ministre havde, og som han havde lovet at tage med derover for at se, hvad de vilde sige til det. Det er urigtigt, det var Ministeriets Standpunkt, som jeg Gang paa Gang har sagt; det var det, vi var enige om. Og det tredje er dette, at den højtærede Udenrigsminister fremsatte en Udtalelse, hvoraf det fremgik, at den Opgave, han var sat til at røgte, idet jeg havde Tillid til, at han var enig med os i at søge saa vidt muligt at faa dette gennemført, den røgtede han ikke, men syntes netop veltillfreds med, at han ikke fik det gennemført. Det er det, jeg har bebrejdet Udenrigsministeren, og derfor er den højtærede Statsministers Anbringende om, at det kun var dette ene, at han ikke oplyste, at det ikke var i hans første Udkast, uden Betydning. Som om det skulde have nogen Betydning, naar vi var enige om, at det endelige Forslag var det afgørende.

Til sidst skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at naar jeg nævnte hans Navn i Gaar i en Forbindelse, som det ærede Medlem nu stemplede som fuldstændig urigtig, uden noget som helst sagligt Grundlag, nødes jeg til her at meddele, at Udenrigsministeren i et Ministermøde har omtalt en Henvendelse fra det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, der gik ud paa, at det ærede Medlem ønskede Regeringens Sydslesvigpolitik ændret. Saa dør

maa enten det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen eller den højtærede Udenrigsminister have husket fejl, for denne Meddelelse fik vi i et Ministermøde. Hvad den højtærede Udenrigsminister har sagt til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, udtalte han sig ikke om, og der blev heller ikke spurgt derom, fordi vi alle nærede Tillid til, at der ikke var foregaaet noget. Det, jeg har sagt, er, at efter det, jeg nu har faaet oplyst, og efter det, der nu foreligger, er min Tro derfor ikke saa sikker, som den tidligere har været.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen: Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ønske om, at vi skal fortsætte med heroppefra at redegøre for, hvad vi har talt om gennem disse Aar, baade om Sydslesvig og om andre Ting. Jeg kunde maaske have visse interessante Ting at oplyse. Jeg misbilliger i højeste Grad den Diskussionsform, det ærede Medlem har indledet her i Rigsdagen med sit Overfald paa den højtærede Udenrigsminister og ved sin Fremdragen af fortrolige Udtalelser mellem Mænd, der har staaet i tillidsfuldt Samarbejde, Udtalelser, som naturligvis ikke er beregnet paa at skulle drages frem for Offentligheden. Naar det ærede Medlem endelig vil fremdrage det Tilfælde, at jeg gik til Udenrigsministeren og sagde til ham, om han vilde meddele Ministeriet, at vort Parti ikke vilde opretholde Ministeriet efter den Stilling, Statsministeren tog, kan jeg bekræfte det. Det var en ganske naturlig Ting i den Situation, der trak op, og som havde varet i et helt Aar. Jeg henvendte mig til Vestres Bestyrelse, til Vestres ledende Mænd og forskellige Ministre og sagde, at hvis Statsministeren ikke blev standset i sin Politik, fik det politiske Konsekvenser. Det gjorde jeg af Loyalitet over for Samarbejdet, fordi man ikke skulde komme og sige bagefter, at dette Ministerium var fældet, uden at det havde faaet et Varsel. Vi gav yderligere det Varsel, at jeg, da Spørgsmaalet var rejst om at indkalde Rigsdagen, hvor det uvægerligt vilde være kommet til et Opgør om den politiske Situation, efter et Møde bad Udenrigsmini-